La ordinea zilei

CUM CONSTRUIM O ECHIPA TÎNĂRĂ ?

După comportarea modestă la Jocurile Olimpice '80, **la** C.I[illegible] u[illegible]iversitar şi la campionatul european de anul trecut, s-a hotărît ca echipa feminină de volei a României să fie **reconstruită,** adică întinerită şi superior pregătită pentru obiective mai îndepărtate. S-a renunţat concomitent la participarea echipei noastre la turneul final al campionatului mondial din Peru.

Absenţa unui obiectiv important de mare performanţă în acest an oferea, aşadar, timpul necesar **construirii în linişte a unei noi echipe.** Şi, din primăvară, s-a selecţionat un lot reprezentativ care păstra numai cîteva elemente (mai tinere) din vechea gardă, apte să dea un randament ridicat pînă la sfîrşitul acestui ciclu olimpic, lîngă care au fost chemate sportive şi mai tinere, de perspectivă. S-a renunţat, deci, la **Mariana Ionescu, Maria Enache, Victoria Banciu, Liliana Văduva, Doina Săvoiu** şi la altele chiar mai tinere, apreciate a nu avea şanse de creştere valorică semnificativă. Noua echipă, întinerită, a participat la cîteva turnee amicale, cu rezultate nu prea strălucite, ca la orice început de drum. Dar, stupoare! **Ideea reconstrucţiei, a lucrului în perspectivă a fost dată uitării.** La recentul turneu internaţional al României — poate şi în scopul de a mai lustrui firma echipei, ceea ce nici măcar nu s-a împlinit (ca şi în recentul turneu de la Varna, unde s-a obţinut... ultimul loc) — au fost rechemate în prima reprezentativă vreo cinci jucătoare experimentate, din afara lotului (patru au şi jucat titulare), în timp ce elementele care ar fi trebuit să constituie nucleul de bază al noii echipe au fost dispersate între cele două garnituri înscrise în concurs. **Mirela Popoviciu, Daniela Drăghici, Speranţa Găman, Georgeta Lungu, Ioana Liteanu,** pe care realmente trebuie să se bizuie lotul prim în viitor, au fost date la o parte şi trecute în echipa secundă. Că au jucat la „Trofeul Tomis“ printre „secunde“ nu este imputabil, dar **că nu au jucat în formula de echipă care trebuia construită în perspectivă, n-a fost deloc bine! Iar timpul zboară... Şi, dacă se continuă aşa, cu compromisuri ieftine, la anul, cînd fetele ar trebui să şi încerce — cu prilejul campionatului european — desprinderea spre plutonul fruntaş şi spre „Olimpiada '84“, vom constata că de fapt tot nu avem ECHIPĂ. Şi, poate, iarăşi echipa va trebui să stea acasă...**

Cu inconsecvenţă, cu lipsă de curaj şi de eforturi reale în pregătirea şi rodarea tineretului nu se poate construi — în timp util — echipa competitivă de volei (sau din altă disciplină sportivă) pe care o dorim.

Aurelian BREBEANU

180 DE MINUTE CU COPIII SERIOŞI AI GIMNASTICII ORĂDENE

La ora verii încă nestinse, Oradea păstrează răcoarea străvechilor ziduri şi a parcurilor inundate de verdeaţă. În timp ce localnicii îşi văd de ale lor, estivalul du-te-vino spre „geiserele“ de la Felix si „1 Mai“ se înscrie şi el ca un lucru obişnuit acestor meleaguri. Fermecătoare este exuberanţa care irumpe din veselia copiilor încinşi de joacă pe aleile grădinilor, în solarii sau în „orăşelul“ lor. Bucuria vacanţei creşte odată cu apropierea sfîrşitului ei... Dar nu toţi copiii Oradiei se joacă. Unii au împrumutat ceva din sîrguinţa şi seriozitatea celor mari şi — în timp ce goarna din turnul primăriei marchează cu rigurozitate scurgerea orelor, iar termometrul uriaş de vis-a-vis indică trecerea peste graniţa gradului Celsius 30 — muncesc cu rîvnă pentru „gloria mundi“.

Crişul Repede este... domol înaintea primei „cataracte“, de dincolo de podul „Daciei“. De-abia de-acolo îşi înteţeşte unda vijiind ca un smeu prins de curenţi. Cînd încă este molcom, el mîngîie malul străjuit de o veche şi somptuoasă clădire, transformată de mîini harnice în „palatul gimnasticii“. Vin aici fetiţe de-o şchioapă, vreo 14 (care-n toamnă vor intra într-a doua sau a **treia la „generală“), să înveţe** arta Nadiei, dornice **să-i calce** pe urme, să-şi aşeze nimbul gloriei pe frunte.

Doi profesori tineri, netrecuţi de 30 de ani, **Viorica Altneder** şi **Octavian Poruţiu, foşti pînă mai ieri gimnaşti, conduc „grupa avansaţilor“, adică a celor 14 fetiţe în costume roşii,** în timp ce alţi doi, **Viorica Haidu şi Mariana Nagy,** se ocupă de **începătoare.** 50 de copile între 3 şi 6 ani. Este secţia asociaţiei sportive **Spartac,** nume încă fără rezonanţă, dar posibil concurent al Oneştiului şi Devei într-un viitor pe care competenţa, pasiunea şi abnegaţia acestor dascăli vor să-l apropie cît mai mult de prezent.

În timp ce joaca pe alei este în toi, soarele picurînd cu migală bronzul pe epiderma copiilor, care aleargă fără griji, aici se munceşte „ca la galere“...

— Cristina, umărul este căzut şi cotul prea în spate!

Şi Cristina repetă, repetă la nesfîrşit, ridicînd umărul şi trăgînd cu obstinaţie cotul.

— Iuliana, strînge vîrful...

Şi micuţa Iuliana, numai ochi la blonda profesoară, strînge vîrfurile degetelor piciorului.

— Aşa, foarte bine Elena!

Rînd pe rînd, **Eleonora, Ioana, Laura, Claudia** şi celelalte sînt observate de ochiul de Argus al profesoarei cu figură de adolescentă. Fetiţele învaţă, apoi, în faţa oglinzii, să se autocorecteze.

Să fi trecut vreo 30—40 de minute de cînd a început lecţia şi profesorul plămădit din „pachete de muşchi“ comandă împărţirea pe ateliere. El trece cu 4 fetiţe la acrobatică, iar colega sa cu celelalte la bîrnă. Apoi, grupele se vor schimba.

Pe fîşia aceea lungă, cît elanul de la săritura în lungime, copilele cu părul împletit în codiţe sau prins în coame execută cascade de rostogoliri, la capătul lor profesorul, prinzîndu-le în braţe, le ridică cu dragoste, ca pe nişte trofee de preţ. Dincolo, pe îngusta streaşină a bîrnei, „macii“ se rotesc graţios, execută piruete şi rostogoliri. Dacă închizi o clipă ochii, ţi le poţi închipui la marile turniruri ale gimnasticii, fulgerate de blitz-uri şi învăluite de... Niagara aplauzelor. Probabil aşa visează şi ele.

— Unu, doi, trei, patru şi... întoarce-te pe vîrfuri, Noemi!

Şi Noemi se întoarce. O dată, de două ori, de optsprezece ori. Le-am văzut pe cîteva dintre fete urcînd pe frînghie cu lacrimi în ochi. Ambiţioase, se supără pentru fiecare greşeală, nu vor să accepte că la vîrsta asta mai există „nu se poate astăzi“ şi îşi înnoadă lacrimile în bărbie, dar nu cedează.

— Capul sus, Claudia!

Şi **Claudia Junk** capătă pe loc o atitudine semeaţă.

— Nu mişca glezna, Iuliana!

Şi **Iuliana Ştefan** rămîne pironită cîteva clipe, apoi reia cum i se cere.

— Acum cu balans, Ileana!

Şi **Ileana Ştefănescu** îşi balansează graţios trupul.

Minutele se scurg, se scurg fără încetare. Nimeni nu cere pauză, nimeni nu se plînge de oboseală. Cînd au trecut 180 de minute **(o sută optzeci de minute,** le-am transcris pentru... fotbalişti), la o comandă, fetiţele se aşează în linie şi mulţumesc profesorilor pentru strădania lor. Profesorul **Octavian Poruţiu** acceptă o repriză de discuţii, susţinut de zîmbetul colegei.

„Fetele acestea muncesc de doi ani cu noi, mai au încă un an pînă vor intra în concursuri. Sînt foarte talentate şi disciplinate. Vor ajunge în elită, pentru că şi părinţii lor iubesc gimnastica. Uitaţi-vă la caietele lor de antrenament! Pe prima pagină toate şi-au lipit fotografia Nadiei. Noul complex, cu şcoala încorporată în el, cu grup de refacere — saună, fizioterapie, masaj —, cu tot ce se cere pentru un antrenament de 40—42 de ore pe săptămînă, înseamnă premisă pentru performanţe mari. Ne ajută toată lumea, şi U.G.S.R., şi U.J.C.C., şi C.J.E.F.S., şi federaţia, aşa încît decisive rămîn ştiinţa noastră şi hărnicia copiilor, înţelegerea părinţilor“.

Noul „copil teribil“ al gimnasticii noastre trebuie ajutat, încurajat. Pentru că în vîrful ierarhiei este nevoie de o concurenţă puternică. Talentele de la Oneşti, Deva, Sibiu, Cluj-Napoca, Bacău, Baia Mare, Bucureşti, Oradea, din celelalte centre în care oameni admirabili se dăruiesc trup şi suflet sportului graţiei şi măiestriei, formează baza solidă a edificiului înălţat de Nadia Comăneci şi care poate, trebuie să poată să-şi înalţe stindardul mai sus, tot mai sus.

Hristache NAUM

Divizia „A“ de handbal masculin

MÎINE, LA TIMIŞOARA, UN MECI DE MARE ATRACŢIE: POLITEHNICA – STEAUA

Aflat la un... pas de jumătatea turului (etapa a V-a), campionatul masculin de handbal, Divizia „A“, a intrat, cum era şi normal (pe fondul creşterii valorice a unor formaţii provinciale), în „zodia“ derby-urilor. Acum nu mai este nevoie să aşteptăm doar meciul Steaua — Dinamo pentru a putea urmări un joc de ridicată factură tehnică şi spectaculară, în care rezultatul să fie previzibil şi pentru spectatorul mai puţin avizat în tainele handbalului. Iată, primul derby, cel de la Baia Mare, consumat joi (într-o atmosferă de deplină sportivitate), a dat cîştig de cauză echipei locale în faţa redutabilei formaţii dinamoviste din Bucureşti.

Mîine este rîndul celeilalte echipe de frunte a Capitalei (şi a campionatului!...) să se prezinte la primul ei examen mai serios. **La Timişoara (ora 10 în sala Olimpia) va avea loc, în cadrul acestei etape, un meci de mare atracţie: POLITEHNICA — STEAUA.** Politehnica, cu cel mai talentat portar al tinerei generaţii **(Buligan),** cu liderul clasamentului eficacităţii **(Fölker),** cu veşnic tînărul **Gunesch** va înfrunta pe Steaua cu productivul ei trio **(Stîngă, Marian Dumitru, Drăgăniţă),** cu un portar de certă clasă **(Nicolae Munteanu)** şi cu o pleiadă de tineri foarte talentaţi, care au avut pînă acum prestaţii promiţătoare. Cu alte cuvinte, în perspectivă, un spectacol sportiv atractiv, care face să crească serios cota de popularitate a acestei întreceri, ceea ce nu poate fi decît în beneficiul handbalului.

PROGRAMUL ETAPEI

Bucureşti :	Dinamo	– Universitatea Craiova (sala Floreasca, ora 11,15)
Piatra Neamţ :	Relon Săvineşti	–H.C. Minaur Baia Mare
Sibiu :	Independ. Carpaţi Mîrşa	– Universitatea Cj.Napoca
Oradea :	Constructorul	–C.S.M. Borzeşti
Arad :	Constructorul	– Dinamo Braşov
Timişoara :	Politehnica	– Steaua

CLASAMENT

1.	STEAUA	4	4	0	0	120- 72	12
2.	H.C. Minaur B.M.	4	3	0	1	122- 82	10
3.	„U“ Cluj-Nap.	3	3	0	0	82- 75	9
4.	„Poli“ Timişoara	4	2	1	1	79- 75	9
5.	Dinamo Braşov	4	2	0	2	77- 80	8
6.	Dinamo Buc.	3	2	0	1	76- 68	7
7.	Univ. Craiova	4	1	1	2	87-103	7
8.	Constr. Oradea	4	1	0	3	82- 90	6
9.	Relon Săvineşti	4	1	0	3	80- 93	6
10.	Constr Arad	4	1	0	3	75- 94	6
11.	Independenţa	4	1	0	3	71- 95	6
12.	C.S.M. Borzeşti	4	1	0	3	81-105	6

● **CLASAMENTUL EFICACITĂŢII:** 1. **Alexandru FÖLKER** (Politehnica Timişoara) 38 goluri; 2. V. Stîngă (Steaua) 34; 3. M. Voinea (H.C. Minaur) 32; 4. Şt. Birtalan (Independenţa Carpaţi Mîrşa) 27; 5. M. Mironiuc (H.C. Minaur) 25; 6. Şt. Deacu (Constructorul Arad) 23; 7–11. B. Nicolescu (Dinamo Braşov), M. Dumitru (Steaua), L. Kapornay (Constructorul Oradea), Gh. Dumitru (Univ. Craiova) şi Fl. Tătaru („U“ Cluj-Napoca) – toţi cîte 22 de goluri.

În meci amical de handbal masculin

H. C. MINAUR – C. E. F. TOKIO 41-26

BAIA MARE, 10 (prin telefon). Peste 1 000 de spectatori au asistat în sala „Dacia“ la un încîntător spectacol realizat de valoroasa echipă a minerilor maramureşeni şi de deosebit de abila formaţie a Colegiului de Educaţie Fizică din Tokio. Fazelor de mare frumuseţe, create în viteză debordantă de japonezi, Minaur le-a opus jocul său exact, dar nu mai puţin spectaculos, finalizat prin aruncări în forţă. Prima repriză a fost echilibrată, ca şi aceea a întîlnirii cu Steaua după care elevii antrenorului **Lascăr Pană** au accelerat ritmul şi s-au detaşat decisiv. Fără îndoială, pentru spectatori a contat mai mult decît diferenţa indicată de tabela de marcaj — 41—26 (16—16) în favoarea lui H. C. — evoluţia entuziasmantă a celor două formaţii, spectacolul adesea palpitant creat de handbalişti din cele două ţări.

Au înscris **M. Voinea** 7, **Flangea** 7, **Mironiuc** 6, **Porumb** 5, **Covaciu** 5, **Boroş** 3, **Marta** 3, **Haberpursch** 2, **Lupui** 2, şi **Oros** 1 pentru H. C. Minaur, **Kanamaru** 5, **Miura** 5, **Takamura** 5, **Kishaba** 4, **Kuroshima** 3, **Tanaka** 3 şi **Sasaki** 1 pentru Colegiul de Educaţie Fizică Tokio.

Au arbitrat **Zamfir Meszaros** şi **Ernest Fazekaş** (Baia Mare).

H. N.

PENTRU RIDICAREA POTENŢIALULUI SPORTIV AL FIECĂRUI JUDEŢ

(Urmare din pag. 1)

Dacă **Maricica Luca-Puică,** actuala campioană mondială de cros şi una dintre cele mai mari alergătoare pe distanţe lungi din lume — care a debutat în sportul de performanţă aici, la Iaşi, pe meleagurile sale natale, în 1966, la 16 ani, elevă fiind la Liceul „Mihai Eminescu“ (pe atunci Lic. 2) şi a fost imediat descoperită de ochiul antrenorului **Ion Puică** de la **C.S.M. Iaşi — a rămas de atunci şi pînă acum un caz de excepţie, nu numai în perimetrul atletismului, ci şi în cel al sportului ieşean în general, aceasta s-a datorat nu îngustării pepinierii de talente, ci opticii înguste care a neglijat potenţialul viitorilor campioni, pepinierele performanţei şi detaşamentul antrenorilor.** Mizindu-se — adeseori în exclusivitate — pe sporturile cu mingea (fotbalul, voleiul, handbalul, rugbyul acaparînd pe rînd sau împreună atenţia forurilor locale fără ca marea performanţă să depăşească nivelul local sau naţional), s-a pierdut din vedere, totodată, perspectiva, rezultatele imediate „luînd faţa“, cum se spune. Şi acum Iaşul se mîndreşte că fotbalul şi baschetul au revenit de curînd în primele divizii, sau că la rugby se stă bine cu pepiniera. Fapte notabile, dar iată că la atletism, de pildă, singura sportivă nominalizată pentru Los Angeles 1984 este **Luminiţa Hoarţă,** campioană naţională de junioare la 400 mg., clasată la „Concursul Prietenia“ doar pe locul 7, şi care acuză în acest an dese accidentări. Iar dintre cei trei luptători de libere nominalizaţi de asemenea pentru J.O. '84, **Aurel Neagu, Gheorghe Broşteanu** şi **Radu Ciprian**, primii doi nu şi-au îndeplinit obiectivele de performanţă stabilite pentru acest an la „mondiale“ şi „europene“. Cît despre tinerele handbaliste **Angela Avădanei, Rodica Covaliuc** şi **Valentina Turbaţu,** aflate în pregătire cu lotul reprezentativ, ele vor trebui, alături de celelalte componente ale echipei naţionale, să dobîndească calificarea pentru a participa la J.O. (unul din primele trei locuri la apropiatele campionate mondiale). Ceea ce înseamnă că multe semne de întrebare mai plutesc încă şi asupra acestei infime contribuţii a sportului ieşean la alcătuirea lotului olimpic al României pentru Los Angeles 1984.

Pentru Jocurile Olimpice din 1988 sînt nominalizaţi 34 de sportivi după cum urmează (**atletism — 6, baschet — 1, box — 4, călărie — 1, fotbal — 2, handbal — 2, judo 4, lupte libere — 3 si greco romane — 2, scrimă — 1, tir — 2, tir cu arcul — 3, volei feminin — 3**). Ceea ce înseamnă, evident, un evantai mai larg al sporturilor, o contribuţie sporită a judeţului. Dar să nu uităm, deocamdată acestea sînt proiecte pentru că de suliţaşul **Tra[illegible] Pătru,** boxerii **Cristinel M[illegible]xim** şi **Liviu Bîrnă,** handbalista **Cristina Popa,** judoka **Petre Anitoaie** luptătorii **Petrică Hodorogeanu** şi **Gabriel Ripanu,** pistolarul **Nicu Pînzaru** s-au auzit încă puţine lucruri pe planul performanţei şi că între statutul de candidat olimpic şi cel de sportiv laureat la marile întreceri internaţionale este un drum lung, care presupune multă muncă, sacrificii şi pricepere atît din partea sportivilor şi antrenorilor lor, cît şi din partea diriguitorilor locali ai sportului ieşean. **Mulţi dintre cei 353 de profesori de educaţie fizică şi dintre cei 116 antrenori, încadraţi în unităţi de învăţămînt şi secţii, sînt tineri,** unii dintre ei (cum ar fi, de pildă, **Vasile Ţigănaş,** care se ocupă de pregătirea luptătorilor de libere de la C.S. Nicolina, pînă mai ieri el însuşi candidat olimpic) lipsiţi de experienţă. **Ceea ce înseamnă că forul judeţean de specialitate, prin intermediul cabinetului metodic de pe lîngă C.J.E.F.S. va trebui să ajute concret şi îndeaproape formarea şi creşterea noului detaşament de tehnicieni ieşeni.** Numai astfel pepinierele şcolare **(C.S. Nicolina** la lupte libere are ajutorul clubului sportiv şcolar **Unirea,** handbalistele de la **„Terom“** au pepiniera la **C.S.Ş. Mihai Eminescu,** unde activează 6 antrenori cu normă întreagă, la acest club sportiv şcolar urmînd să se înfiinţeze şi un centru de mare pondere în pregătirea atleţilor juniori şi unde lucrează actualmente 8 antrenori cu normă întreagă, ca să dăm doar cîteva exemple) vor ajunge în viitorul apropiat să-şi justifice statutul şi menirea.

„Nu peste multă vreme — sperăm — vom avea gata pista acoperită de atletism care, avînd 110 m lungime şi 18 m lăţime, va asigura o bună bază de pregătire şi relansare a atletismului ieşean. Această pistă va constitui, de asemenea, elementul de legătură cu modernul complex de atletism prevăzut a se construi în municipiul nostru pe baza schiţei de sistematizare“ — ne-a spus secretarul C.J.E.F.S. Ioan Iacob. Realizare care ni se pare a fi simbolică pentru progresul aşteptat în mişcarea sportivă ieşeană, atletismul fiind sportul olimpic nr. 1.